การเพิ่มคุณภาพผลผลิตกล้วยไข่เพื่อการส่งออกแบบบูรณาการ

Integrated management to improve yield quality of Kluai Khai ;Musa (AA group) for exporting

ประนอม ใจอ้าย [1] สุทธินี เจริญคิด [1]
พรรณพิมล สุริยะพรหมชัย [1] นิภารัตน์ จันทร์ภิรมย์ [1]
นันทรัตน์ ศุภกำเนิด [2] สุภัทรา เลิศวัฒนาเกียรติ [2] สากล มีสุข [1]

บทคัดย่อ

การเพิ่มคุณภาพผลผลิตกล้วยไข่เพื่อการส่งออกแบบบูรณาการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเทคโนโลยีการผลิตกล้วยไข่ที่ให้ผลผลิตและคุณภาพสูง โดยมีพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ หาเทคนิคการขยายพันธุ์กล้วยไข่เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนต้นพันธุ์ในพื้นที่ปลูกใหม่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการผลิตสู่เกษตรกร การถ่ายทอดองค์ความรู้สู่กลุ่มเป้าหมายเพื่อผลิตกล้วยไข่ให้เพียงพอกับความต้องการของตลาดการดำเนินงานประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ เปรียบเทียบการเจริญเติบโตและผลผลิตพันธุ์เกษตรศาสตร์ 2 และกำแพงเพชร ซึ่งเป็นพันธุ์พื้นเมืองที่เหมาะสมกับพื้นที่ในจังหวัดแพร่ การเพิ่มคุณภาพผลผลิตกล้วยไข่เพื่อการส่งออก เปรียบเทียบผลผลิตของกล้วยไข่ที่ขยายพันธุ์ด้วยวิธีการผ่าหน่อกับหน่อขุดจากต้นแม่ และขยายพื้นที่ปลูกกล้วยไข่เพื่อรองรับความต้องการของตลาด พบว่าการผลิตกล้วยไข่ในพื้นที่จังหวัดแพร่สามารถปลูกได้ทั้ง 2 พันธุ์ คือ พันธุ์เกษตรศาสตร์ 2 และพันธุ์กำแพงเพชร ซึ่งมีการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตไม่แตกต่างกัน ปริมาณการให้ปุ๋ยและการไว้หน่อที่เพิ่มขึ้น มีผลต่อน้ำหนักผลต่อหวีและจำนวนผลต่อเครือไม่แตกต่างกัน ดังนั้นการให้ปุ๋ยที่เหมาะสมคือให้ตามผลวิเคราะห์ดินในอัตราที่แนะนำ และการไว้จำนวนหน่อต่อต้นที่เหมาะสม คือ ไว้ 1-2 หน่อ เมื่ออายุ 6 เดือน ส่วนผลผลิตของกล้วยไข่ที่ขยายพันธุ์การผ่าหน่อ มีน้ำหนักเครือน้อยกว่าหน่อที่ขุดแยกจากต้นแม่ไปปลูก แต่จำนวนหวีและจำนวนผลไม่แตกต่างกัน พบว่าเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการร้อยละ 52 ของผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมดสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตจำหน่ายได้ในราคา 10-35 บาทต่อหวี ถึงแม้ผลผลิตยังมีปริมาณไม่เพียงพอกับการส่งออกแต่ก็ได้ผลตอบรับจากเกษตรกรเพิ่มขึ้น ในปี 2553-2554 สำนักงานเกษตรจังหวัดแพร่รับเทคโนโลยีการผลิตกล้วยไข่ไปขยายผลต่อไป

[1] ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแพร่
[2] สถาบันวิจัยพืชสวน